

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 31/2018
27.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Петровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.210/2010 од 03.09.2018. године и К-По1 бр.210/2010, Кв-По1 бр.424/2018 од 05.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Петровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.210/2010 од 03.09.2018. године и К-По1 бр.210/2010, Кв-По1 бр.424/2018 од 05.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.210/2010 од 03.09.2018. године, између осталих, окривљени АА је обавезан да на име дела накнаде трошкова кривичног поступка који је окончан пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.210/2010 од 24.11.2016. године, а која је постала правноснажна пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 бр.6/17 од 16.06.2017. године у односу на кривична дела за која је окривљени правноснажно осуђен, исплати суду и то на име издатака за 43 спровођења из притворске јединице Окружног затвора у Београду укупан износ од 20.640,00 динара, на име трошкова лечења на КЦС - Институт за пулмологију док се окривљени налазио у притвору Окружног затвора у Београду укупан износ од 118.291,31 динар, на име трошкова психијатријског вештачења обављеног дана 19.05.2010. године од стране др Бранка Мандића - психијатра износ од 20.563,76 динара, на име трошкова комисијског вештачења од 24.09.2010. године обављеног од стране вештака Ане Најман - специјалисте клиничке психологије, др Бранка Мандића - психијатра и Бојане Кеџман - мр.сци. износ од 61.691,28 динара, на име трошкова психијатријског вештачења обављеног дана 04.04.2014. године од стране др Бранка Мандића износ од

23.937,87 динара и на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног - адвоката Бранке Голубовић постављене окривљеном по службеној дужности решењем Вишег суда у Београду VIII СУ 43/12-931 од 07.11.2012. године укупан износ од 481.875,00 динара, а окривљени је обавезан и да плати суду на име паушала износ од 35.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.210/2010, Кв-По1 бр.424/2018 од 05.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Петровића изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.210/2010 од 03.09.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Петровић, због повреде одредбе члана 261. став 2. тачка 5) ЗКП и повреде одредбе члана 31. став 2. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, тако што ће окривљеног АА ослободити плаћања трошкова на које је указано у поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи да је Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, обавезујући побијаним правноснажним одлукама окривљеног да плати трошкове лечења на КЦС - Институт за пулмологију док се налазио у притвору, неправилно применио одредбу члана 261. став 2. тачка 5) ЗКП, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду закона из

члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. По ставу браниоца наведена законска одредба је неправилно примењена из разлога јер како је окривљени војни пензионер и по том основу његово лечење плаћа Фонд за здравствено осигурање војних осигураника у Београду, то стога он није ни могао бити обавезан на накнаду ових трошкова.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 5) ЗКП је предвиђено да трошкови кривичног поступка обухватају трошкове лечења окривљеног за време док се он налази у притвору, осим трошкова који се наплаћују из Фонда за здравствено осигурање. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да окривљени не може бити обавезан на накнаду оних трошкова његовог лечења за време док се налазио у притвору који се наплаћују из Фонда за здравствено осигурање.

Међутим, како чињеница да је неко лице осигураник Фонда за здравствено осигурање не значи аутоматски и да све трошкове његовог лечења плаћа тај Фонд, већ је ствар оцене, односно ствар чињеничног утврђења суда, у сваком конкретном случају, да ли се сви трошкови лечења окривљеног који је осигураник Фонда за здравствено осигурање, а за време док се он налазио у притвору, наплаћују из тог Фонда или само неки од тих трошкова и који, а у вези са тим и колико исти износе, то, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног износећи у поднетом захтеву сопствену чињеничну тврдњу да како је окривљени војни пензионер то све његове трошкове лечења плаћа Фонд за здравствено осигурање војних осигураника у Београду, заправо оспорава чињенична утврђења суда везано за закључак да је окривљени дужан да накнади све трошкове његовог лечења на КЦС - Институт за пулмологију док се налазио у притвору, а самим тим бранилац оспорава и тачност утврђеног чињеничног стања везано за висину трошкова кривичног поступка које је окривљени обавезан да накнади суду.

Дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, али да заправо у образложењу захтева износи сопствене чињеничне тврдње којима оспорава тачност утврђеног чињеничног стања везано за висину трошкова кривичног поступка на које је суд обавезао окривљеног, а што је у конкретном случају по налажењу Врховног касационог суда чињенично питање, а не правно. Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним, јер исти суштински није поднет због законског разлога због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је одбачен као неблаговремен у делу у коме бранилац побија одлуке Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал везано за трошкове превоза и привођења окривљеног (мисли се на трошкове спровођења окривљеног из притворске јединице Окружног затвора у Београду), а на чију накнаду је побијаним одлукама обавезан окривљени.

Наиме, бранилац окривљеног своју тврдњу да окривљени АА побијаним решењима није могао бити обавезан на плаћање трошкова његовог спровођења из притворске јединице Окружног затвора у Београду, јер није одговоран за проузроковање истих пошто није ни требало да буде у притвору, изводи из чињенице да је окривљеном одлукама Уставног суда Републике Србије број Уж-3131/2014 и број Уж-751/2012 утврђена повреда права на ограничено трајање притвора из члана 31. став 2. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 3. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости из разлога прописаних у ставу 1. тачка 2) и 3) тог члана може поднети у року од 3 месеца од дана када је лицу (члан 483. став 1.) достављена одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да из дописа Уставног суда Републике Србије Су.бр.24/92 од 19.02.2019. године, достављеном овом суду дана 21.02.2019. године, произилази да је одлука Уставног суда Уж-751/2012 од 28.03.2013. године окривљеном АА, као подносиоцу уставне жалбе у том предмету, достављена дана 25.04.2013. године, а да је одлука Уставног суда Уж-3131/2014 од 26.04.2018. године окривљеном АА као подносиоцу уставне жалбе и његовом пуномоћнику - адвокату Велибору Чвору достављена дана 05.06.2018. године, а да је бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Петровић захтев за заштиту законитости поднео непосредно суду дана 25.10.2018. године, а што произилази из службеног печата Врховног касационог суда, дакле након протекла рока од 3 месеца који је прописан одредбом члана 485. став 3. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Петровића у овом делу одбацио као неблаговремен, јер је исти у овом делу поднет након законом прописаног рока.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП у вези члана 485. став 3. и 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Петровића.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић